

RÅDETS DIREKTIV 96/93/EG
av den 17 december 1996
om certifiering av djur och animaliska produkter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

I rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden⁽³⁾ och i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den gemensamma marknaden⁽⁴⁾ anges att det åligger den medlemsstat där produktionen sker eller den där mottagarorten finns att se till att dessa kontroller och, i förekommande fall, certifiering utförs på lämpligt sätt.

För att garantera att den inre marknaden för levande djur och animaliska produkter fungerar harmoniskt bör medlemsstaterna kunna ha fullt förtroende för den certifiering som utförs på produktionsstället och på avsändarorten.

Detta mål kan endast förverkligas av medlemsstaterna en och en. Gemenskapsregler bör därför antas om förpliktelser för behöriga myndigheter och intyggivare vad gäller certifiering av djur och animaliska produkter i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Det är lämpligt att förvissa sig om att de regler och principer som tillämpas av intyggivare från tredje land erbjuder garantier som åtminstone är likvärdiga med dem varom stadgas i detta direktiv.

Effektiva åtgärder bör vidtas för att hindra varje bedräglig certifiering.

⁽¹⁾ EGT nr C 373, 29.12.1994, s. 16.

⁽²⁾ EGT nr C 56, 6.3.1995, s. 165.

⁽³⁾ EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽⁴⁾ EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med detta direktiv införs regler för utfärdande av den certifiering som veterinärlagstiftningen kräver.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med

veterinärlagstiftning: lagstiftning som förekommer i bilaga A till direktiv 89/662/EEG och i bilagorna A och B till direktiv 90/425/EEG,

intyggivare: den officielle veterinär eller — om det stadgas i veterinärlagstiftningen — varje annan person som har tillstånd från behörig myndighet att underteckna de intyg som föreskrivs i nämnda lagstiftning.

2. Förutom de definitioner som avses i punkt 1 skall de som förekommer i artikel 2 i direktiven 89/662/EEG och 90/425/EEG också tillämpas i tillämpliga delar.

Artikel 3

1. Myndigheten skall säkerställa att intyggivarna har tillräcklig kännedom om veterinärlagstiftningen för de djur eller produkter som skall certifieras och allmänt sett är informerade om de regler som skall följas för att upprätta och utfärda intyg och — om nödvändigt — om arten och omfattningen av de undersökningar, tester eller prover som behöver utföras före certifieringen.

2. Intyggivarna skall inte intyga fakta som de inte personligen har kännedom om eller som de inte kan kontrollera.

3. Intyggivarna skall varken underteckna intyg in blanco, ofullständigt ifyllda intyg eller intyg om djur eller produkter som de inte har inspekterat eller som inte längre står under deras kontroll. När ett intyg undertecknas på grundval av ett annat intyg eller ett annat bevis, måste intyggivaren ha dokumentet i fråga i sin besittning innan han undertecknar.

4. Dessa bestämmelser hindrar inte att en officiell veterinär undertecknar ett intyg på grundval av uppgifter som

a) har intygats i enlighet med punkterna 1–3 av en annan person med bemyndigande av den behöriga myndigheten, vilken person har handlat under nämnda veterinärs tillsyn, om han kan kontrollera uppgifternas riktighet, eller

b) har erhållits inom övervakningsprogrammets ram genom ett officiellt erkänt system för kvalitetssäkring eller genom ett övervakningssystem för epidemier

i de fall då detta är tillåtet enligt lagstiftningen för veterinärverksamhet.

5. Eventuella tillämpningsföreskrifter till denna artikel kan antas enligt det förfarande som anges i artikel 7.

Artikel 4

1. Behöriga myndigheter skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att certifieringen är tillförlitlig. I synnerhet skall de se till att de intygsgivare som de utser

a) har en ställning som garanterar deras opartiskhet och inte har något direkt kommersiellt intresse i de djur eller produkter som de certifierar eller i de rörelser eller företag där dessa har sitt ursprung,

b) är medvetna om innehållet i varje intyg som de undertecknar.

2. Intygen skall upprättas på minst ett av de språk som intygsgivaren behärskar och på minst av ett av de officiella språken i destinationslandet så som stadgas i gemenskapslagstiftningen.

3. Varje behörig myndighet skall kunna fastställa sambandet mellan intyg och intygsgivare och se till att en kopia av varje intyg som utfärdas finns tillgänglig under en tid som bestäms av nämnda myndighet.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall införa och låta utföra nödvändiga kontroller för att förhindra att falska intyg eller intyg som kan vara vilseledande utfärdas samt att intyg framställs i bedrägligt syfte eller att intyg används som förmodas vara utfärdade för att uppfylla kraven i lagstiftningen för veterinärverksamhet.

2. Utan att det påverkar eventuella straffrättsliga åtal eller sanktioner, skall de behöriga myndigheterna utföra undersökningar eller kontroller och vidta lämpliga sanktionsåtgärder mot varje enskilt fall av falsk eller bedräglig certifiering som de får vetskap om. Dessa åtgärder kan innefatta tillfällig indragning av intygsgivarens fullmakt under den tid undersökningen pågår.

I synnerhet, om det vid kontrolltillfället visar sig

a) att en intygsgivare med vett och vilja har utfärdat ett bedrägligt intyg, skall den behöriga myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till — i den mån det låter sig göra — att den berörda personen inte kan upprepa sin handling.

b) att en enskild eller ett företag på ett bedrägligt sätt har använt eller ändrat ett officiellt intyg, skall den behöriga myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för se till — i den mån det låter sig göra — att den enskilde eller företaget inte kan upprepa sin handling. Sådana åtgärder kan omfatta vägran att därefter utfärda ett officiellt intyg till den berörda personen eller det berörda företaget.

Artikel 6

Inom ramen för de inspektioner varom stadgas anges i gemenskapens veterinärlagstiftning och de revisioner som skall utföras i enlighet med likvärdighetsavtal som sluts mellan gemenskapen och ett tredje land, skall kommissionen säkerställa att de regler och principer som tillämpas av intygsgivarna från tredje land ger garantier som åtminstone är likvärdiga med dem varom stadgas i detta direktiv.

Om det vid dessa kontroller och/eller revisioner, eller vid de kontroller varom stadgas i direktiven 90/675/EEG och 91/496/EEG, framkommer att dessa principer inte följs av intygsgivare i tredje land, kan det beslutas om ytterligare garantier eller särskilda krav enligt det förfarande som anges i artikel 7.

Artikel 7

Om hänvisning görs till det förfarande som avses i denna artikel, skall den ständiga veterinärkommitté, som inrättades genom beslut 68/361/EEG⁽¹⁾, besluta enligt reglerna i artikel 18 i direktiv 89/662/EEG.

Artikel 8

Före den 31 december 1998 skall kommissionen underställa rådet en rapport med förslag om eventuell användning av säkra metoder för elektronisk överföring och certifiering.

Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet om dessa förslag.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 januari 1998. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

⁽¹⁾ EGT nr L 255, 18.10.1968, s. 23.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning, som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 10

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 1996.

På rådets vägnar

I. YATES

Ordförande
